

Pomlad

Pomlad naslednja na vrsti je.
Rastline so se začele prebujati
in nove liste poganjati.

Ptice letijo iz toplih krajev,
k nam domov prihajajo zdaj vse.
Ker vedno bolj vroče je,
zato sladoledarna odpira se.

Čebelice bodo spet začele nabirati med,
da bodo naredile lepši svet.
V vazah vedno več rož se nabira,
ker pomlad jih lepo vse odpira.

Neža Kafel, 6. a

Mentorica: Lidija Verlek

Nejla Mušanović, 5. a

Brigita Rakuš, 9. b

Pesem o pomladi

Pomlad polna zelenih listov je,
saj drevesa jih na novo ustvarjajo.
Vsaki dan zvončke in trobentice nabiramo
in se zraven veselimo.
Lastovke krila so razprle
in zajadrle v dišečo pomlad.

Mila Molk, 6. a

Mentorica: Lidija Verlek

Zimsko veselje

Nekega večera je zapadel sneg. Ko so se otroci zbudili, so hoteli iti ven. Mamice so rekle, da morajo najprej pojesti zajtrk.

Ko so se otroci najedli, so se oblekli, vzeli sanke in odšli ven. Na bližnjem hribu je bilo že mnogo otrok. Videli so Tima in Filipa. Skupaj sta se sankala. Tudi Anja, Iva in Jaka so se sankali. Emela je opazovala, kako se sankajo.

Emma Ljubec, 2. a

Mentorica: Silva Forštnarič

Neja Skrt, 4. a

Jelenček

Nekoč se je v gozdu izgubil jelenček. Vsak dan je zmrzoval od vetra. Nekega dne pa je zagledal svetlečo hišo. Takoj je tekkel do nje. Potrkal je in odprla so se vrata, ven je stopil Božiček in z njim škratki. Božiček se je začudil in ga je vprašal, kaj dela sredi gozda. Povedal je, da se je izgubil.

Dali so mu plašč in mu skuhali čaj. Nato je zadremal.

Ko se je zbudil, so poslušali božične pesmi in plesali. Jelenček je bil tako srečen, da je tudi on plesal in pel.

Emana Kadić, 4. a

Mentorica: Renata Sužnik

Zima

Nekega zimskega dne je Lina vrgla krof v sneg. Mimo je prišla mačka, ki je rekla, da ima doma boljšo hrano.

Mimo je prišel tudi gospod, ki je rekel, kako ljudje onesnažujejo okolje.

Zajček, ki je šel mimo, pa je vzel odejo in krof odnesel domov.

Inja Denac, 3. b

Mentorica: Dunja Stošič

Luna Dushi, 1. a

Sovica Tonja

Nekega dne so se živali odločile, da bodo obiskale sovo Tonjo. Sova Tonja je namreč zaradi mraza zelo zbolela. Ko so prispele do Tonje, jih je ta lepo sprejela in jih posedla za mizo. Postregla jih je s čajem in domačimi piškoti.

Živali so jo vprašale: »Tonja, kako si, kako je počutje?«

Sova Tonja jim je rekla: »Zdaj sem veliko boljše, ker ste me prišle pogledat. Imela sem angino.«

Ko so se takole družile, je čas hitro minil in morale so se vrniti domov. Tonja pa je hitro pospravila mizo in odšla spat.

Naslednje jutro se je sova Tonja počutila veliko bolje. Odločila se je, da se vrne v službo. V službi so bili vsi veseli, da se je vrnila in da se je pozdravila.

Ajda Kristovič, 9. b

Mentorica: Lidija Verlek

Medved in čebele

Nekoč je živel medved, ki je bil zelo lačen a prelen, da si bi sam nabral hrano. Zaklical je: »Mama, mi lahko, prosim, prineseš malo medu?« Mama ga je samo pogledala.

Takrat se je medved potožil: »Kaj če me čebele popikajo?« A mama ga ni poslušala, nato je medved vstal in odšel na lov za medom.

Hodil je počasi, a prišel je na svoj cilj. Zagledal je panj poln medu. Zamislil se je, a ni več mogel čakati, zagrabil je panj in letal po travi. Čebele so zagledale medveda in se pognale za njim. Tako dolgo je tekel, dokler ni čebele izgubil za seboj.

Pojedel je toliko medu, da ga ne more več pogledati.

Nauk te zgodbe je, če želiš uresničiti svoje cilje, boš moral premagati lenobo.

Zara Držaj, 7. a

Mentorica: Karmen Ivančič

Gospod Medved in gospa Medvedka

Nekoč pred davnimi časi sta živela dva medveda. Ime jima je bilo gospod Medved in gospa Medvedka. Čez dan sta rada nabirala gozdne sadeže, da sta jih zvečer lahko pojedla. Ponoči nista hodila ven, saj ju je bil strah, da bo prišel zmaj in jima pobruhal hišo s sladkorjem. Sladkorja nista marala, ker sta v svojem življenju doživela nekaj slabega glede tega.

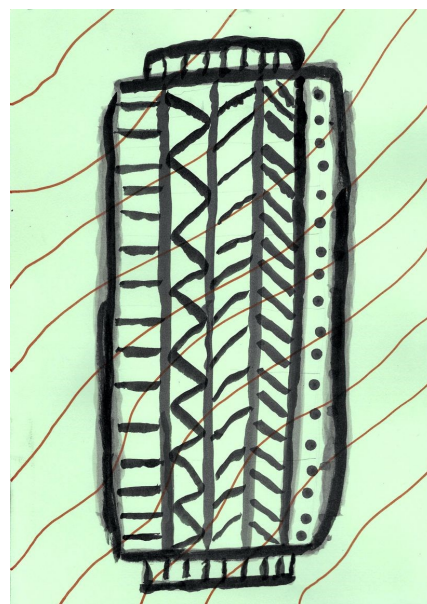
Nekega dne pa je prišel zmaj in medveda sta odhitela v gozd. Od tega trenutka naprej sta si dneve in dneve gradila hišo iz dračja, vej in trave.

Zdaj sta imela srečo, ker sta imela gozdne sadeže pred hišo.

Čez nekaj let sta dobila pet otrok po imenu Medi, Medo, Metka, in Marjetka. Tako so živeli srečno do konca svojih dni!

Zala Huzjak, 6. b

Mentorica: Kaja Horvat

Filip Šel, 4. b

Zajklja in lisica

Zajklja je skakljala po gozdu in iskala hrano za čez zimo.

Nato se je zadela v nekaj velikega in oranžnega, pogledala je gor in zagledala lisico. Prestrašila se je in vzkliknila: »Pomoč, pomagajte!« in lisica je dejala: »Nič ti nočem, samo družbo iščem.«

»Torej me ne boš pojedla?«, je vprašala zajklja.

Lisica je dejala: »Ne, jaz sem vegetarijanka.«

A zajklja ji ni verjela, začeli sta se pogovarjati in na koncu sta se prijetno družili.

Zajklja je spoznala, da ni lepo soditi po zunanosti.

Moralni nauk: Ne sodi po zunanosti.

Ema Štumberger, 7. a

Mentorica: Karmen Ivančič

Jasmina Mulaibišević, 4. b

Izbirčni hrček

Izbirčni hrček ni vedel, kateri klobuk bi izbral. Šel je čez devet gora in zagledal popoln klobuk. Stal je tri konje in sedem kosov zlata. Hrček ni imel dovolj za plačilo, zato je šel nazaj za tri gore in ukradel kralju konje. Zlato pa je hitro ukradel banki. Ko si je kupil klobuk, je zagledal policijo. Imel je izbiro, lahko je vrnil klobuk ali šel v zapor. Na koncu je izbral klobuk in za vedno šel v zapor s svojim klobukom.

Nik Belovič, 4. b

Mentorica: Karmen Plavec

Nosorog Niko v divjini

Nosorog Niko je s hroščem Mirkom odšel na čoln. Odšla sta po hrano. Vozila sta se tri dni in tri noči. Prišla sta v divjino. Tam sta spoznala leva Naja in nilskega konja Žana. V divjini so pojedli kozo. Bili so siti.

Odpravili so se ogledat jamo, v kateri bi živeli. Ponoči so ugotovili, da je v jami medved. Bilo jih je strah. Podnevi so raziskali celo jamo, a so našli samo zajca. Bili so začudeni.

Naslednjo noč je bilo spet strašno. Podnevi so še enkrat raziskali jamo in spet nič. Hrošč Mirko se je skrnil in opazoval. Videl je zajce, ki so imeli »žurko«. Pridružil se jim je. Bili so zelo zabavni. Bali so se, da jih bodo Niko, Naj in Žan pojedli. Mirko jim je povedal, da oni ne jedo zajcev.

Zbudil je vse svoje prijatelje in jim povedal, da so v jami le zajci. Pogovorili so se in postali prijatelji. Vsi so se zabavali do konca noči.

Simon Pičerko, 4. b

Mentorica: Karmen Plavec

Ježek in koledar

Nekega dne je ježek sedel na štor in začel premišljevati, koliko mesecev ima koledar. Premišljeval je in premišljeval, a ni se mogel spomniti. Nato je šel k lisjaku. Vprašal ga je, koliko mesecev ima koledar. Lisjak tega ni vedel. Ježek se je poslovil od lisjaka in šel naprej. Šel je do zajca. Vprašal ga je, koliko mesecev ima koledar, a tudi zajec ni vedel. Potem je šel še do veverice, srnice in volka, a tudi oni niso vedeli.

Ko se je sprehajal po gozdu, je srečal medveda. Vprašal ga je, koliko mesecev ima koledar. Povedal mu je, da je mesecev 12. Imenujejo pa se januar, februar, marec, april, maj, junij, julij, avgust, september, oktober, november, december. Ježek se je medvedu zahvalil in odšel domov. Doma je svoji družini povedal imena vseh mesecev.

Anja Srša, 2. a

Mentorica: Silva Forštnarič

Miška sanja

Miška je zaspala in sanjala o mišji Indiji Koromandiji. Sanjala je, da je prišla v mišji svet. Tam je bilo vse v siru. Vse mišje hiše in vsi predmeti so bili iz sira. Ostale miške, ki so tam živele so bile zelo srečne, ker so imele veliko sira za pod zob. V Indiji Koromandiji se je miška tako najedla, da ji je skoraj počil trebušček. Miška se je zbudila lačna in ugotovila, da je sanjala.

Vita Mahorič, 2. b

Mentorica: Breda Pisar

Tia Štrucl, 2. a

Raček in družina

Mama raca je zvalila pet račk, ena izmed račk pa je imela samo eno nogo.

Nekega lepega sončnega dne je mama raca naučila plavati račke. Vse so veselo čofotale in plavale. »Če bi le jaz lahko plaval!« je rekel raček z eno nogo, ki je s svojim očetom sedel pod drevesom.

Drugi dan je raček prišel iz njihove hiške in zagledal leseno ladjico. Oče racak in mama raca sta mu povedala: »Čeprav si drugačen, si še vedno naš!« in potem so v vodi vsi plavali zraven ladjice, v kateri je bil raček.

Moralni nauk: Vedno se najde rešitev.

Ana Brmež, 7. a

Mentorica: Karmen Ivančič

Tinkara Šel, 7. b

Mucek in jabolka

Nekega dne je majhen mucek obiral jabolka za svojo mamo in zase, kar mu ni šlo najbolje od tačk.

Nato je mimo prišel pes in mu ponudil pomoč, saj je videl, da se je mucek zelo mučil. Mucek je zavrnil njegovo pomoč, ker je vse želel pojesti sam.

Čez dve uri se je že začelo temniti in pes je prišel nazaj in mucek je rekel: „Hej, ali bi mi še vedno hotel pomagati?“, pes mu je prikimal in mu začel pomagati.

Čez približno deset minut se jima je pridružilo še več živali: zajec, ježek, vrabčki hitro jih je bilo šest in končali so tik, preden se je stemnilo.

Na koncu je mucek vsakemu od pomagačev podaril eno jabolko v zahvalo. Tako je šel domov in se z mamo sladkal s slastnimi jabolki.

Moralni nauk: V slogi je moč.

Zora Voglar, 7. a

Mentorica: Karmen Ivančič

Miškine sanje

Miška je sanjala, da je končno prišla do lune sirčka.

Tam je bilo vse iz sira: hiše, ceste, bloki in avti.

Sedla se je v sirni avtobus in s svojimi prijatelji odbrzela v sirno šolo, kjer so se učili samo o siru. Pri športu so preskakovali različne sire. Pri spoznavanju okolja so šli ven in se učili o sirnih drevesih.

To so bile miškine najboljše sanje, kar jih je kdaj imela.

Eva Žnidaršič, 3. b

Ajda Vodopivec, 2. b

Mentorica: Breda Pisar

Mravlja in lev

Nekoč sta živela mravlja in lev. Mravlja je rada pomagala vsem živalim, lev pa na to ni niti pomislil.

Nekega dne je mravlja nosila grozdje. Ravno takrat je mimo prišel lev. Mravlja ga je vprašala: »Lev, ali mi lahko pomagaš?«

Lev pa se ji je posmehoval: »Kako si smešna, še grozdja ne moreš nesti.« In je šel naprej.

Naslednji dan je levu padel kovanec v majhno luknjo. Seveda ga z ogromno šapo ni mogel dobiti ven.

Mravlja, ki je šla takrat mimo, ga je vprašala: »Ali ti lahko pomagam?«

Lev je bil začuden: »Kako to, da mi želiš pomagati, če jaz tebi včeraj nisem?«

Mravlja mu je odvrnila: »Jaz sem prijazna do vseh, tudi ti si lahko.«

Od takrat je bil tudi lev prijazen.

Iza Hvas Rašl

Mentorica: Kaja Horvat

Volk v gozdu

Globoko v tihem gozdu je živel volk, znan po svoji grobosti. Redko je govoril, še redkeje se je nasmehnil. Nekega dne je ob potoku srečal zajca, ki je previdno pil vodo. Volk ga je strogo pogledal in dejal: »Zakaj si tako plašen?«

Zajec se ni prestrašil, mirno je odgovoril: »Ker v tem gozdu niso vsi prijazni. Meni pa je prijaznost všeč.«

Volk se je namrščil, a ni rekel ničesar. Kmalu je zagledal lisico, ki je bila znana po svoji zvitosti. Ta ga je pozdravila: »Pozdravljen volk! Danes si videti močan in pogumen kot še nikoli.«

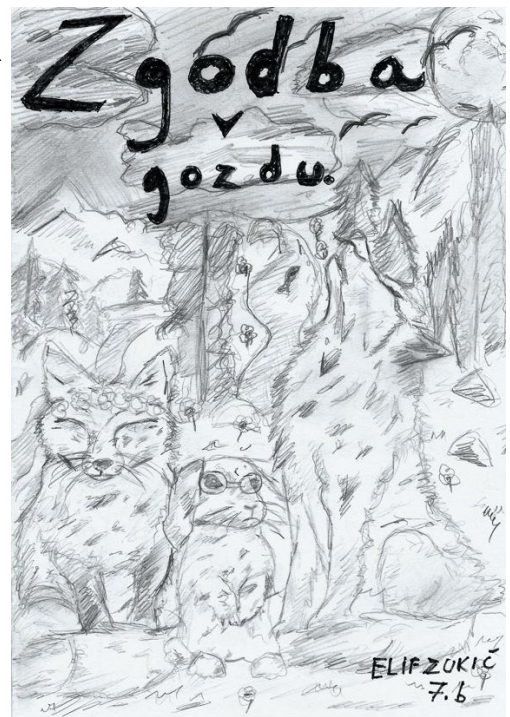
Volk je bil presenečen, saj nihče ni z njim govoril tako prijazno.

Čez čas je ponovno srečal zajca in mu rekel: »Če želiš, lahko piješ vodo brez strahu. Jaz te bom varoval.«

Zajec se mu je zahvalil za prijazne besede.

Volk je začutil toplino in spoznal, da prijaznost ni znak šibkosti, temveč moči.

Po gozdu pa se je razširila novica: Lepa beseda lepo mesto najde.

Elif Zukić, 7. b

Mentorica: Kaja Horvat

Lisica in zajec

Živel je zajec, ki je zelo rad tekmoval v teku in zmagoval.

Nekega dne je iz gozda prišla lisica, ki se je dve leti pripravljala, da bi se pomerila z zajcem. Za sodnika sta si izbrala volka in njuno tekmovanje se je začelo. Zajec, ki je bil pred lisico, ji je rekel: »Vidim, da si hitra, morda ti uspe, da me premagaš.«

Lisica mu je odgovorila: »Ah, ti pa si smešen! Letos bom jaz dobila pokal za najhitrejšo žival v tem gozdu.« In sta tekla naprej.

Lisica je zajcu nastavila korenčke, ki so ga vodili po napačni poti. Tako je prišla na cilj prva in dobila pokal. Žalostno je potarnal, da ga je nekdo pretental s korenčki. Lisica pa se mu je posmehnila: »Prav ti je!«

Ko se je zajec vračal po poti, kjer so bili nastavljeni korenčki, je našel oranžno dlako iz lisičinega kožuha. Stekel je do volka in mu pokazal dlako. Rekel je: »To sem našel na poti, kjer so bili nastavljeni korenčki.« Volk je vzkliknil: »Zvita lisica si je upala goljufati!« Odhitela sta do lisice in ji naložila kazen. Volk pa je še dodal: »Prijazno vedenje vodi k uspehu, grdo pa h kazni.«

Nejka Planinšek, 3. a

Katarina Šimenko, 7. b

Mentorica: Kaja Horvat

Eko Pika Nogavčka

Pika Nogavička je včeraj šla na Ptuj, da bi si ogledala, kako je lep ta najstarejši kraj. Najprej si je šla ogledat Osnovno šolo Mladika. Ravnatelj Bogomir Širovnik jo je spremljal po šoli. Najprej ji je pokazal učilnice in šolsko igrišče. Učilnice so ji bile vseč. Na šolskem igrišču se je celo poigrala. Nato sta si ogledala ptujski grad. Bil ji je zelo zanimiv. Ogledala si je tudi reko Dravo. V njej je videla kolo in se je začudila. Tako čisto mesto, pa vendarle kolo v reki. Še ravnatelj se je začudil. Oba sta ostala brez besed.

Pika Nogavička je skočila v reko, pobrala kolo in zaklicala:
»BODI EKO!«

Žiga Repič, 4. b

Mentorica: Karmen Plavec

Na podstrešju

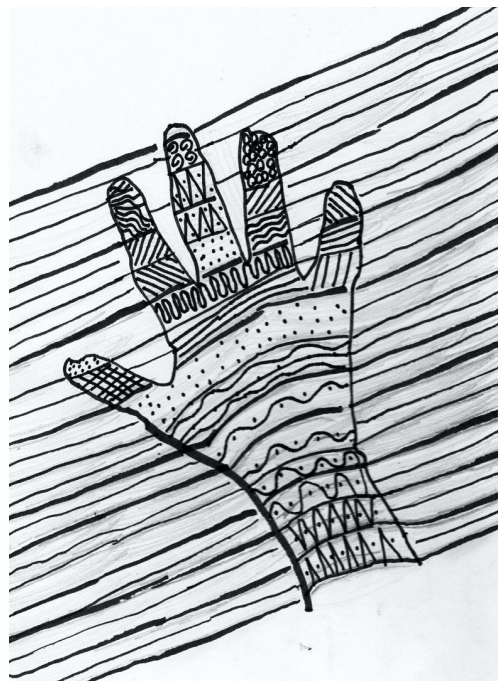
Peter je prišel na krajše počitnice k prababici. Želela mu je pokazati starinske predmete. Odšla sta na podstrešje. Tam je Peter najprej opazil staro skrinjo. Takoj je stekel k njej. Pogledal je vanjo in med tem je prababica očistila prah z gugalnika. Peter je iz skrinje vzel konja in klobuk. Sedel je na pručko in prababica mu je pripovedovala zgodbo o njenem konjičku. Naenkrat je priletel netopir. Peter se je zelo prestrašil in skočil v naročje prababici. Pospravila sta za seboj, ugasnila luč ter odšla s podstrešja.

Vela Črešnik, 2. b

Mentorica: Breda Pisar

Iva Štrafela, 9. b

Timotej Skamen, 4. a

Vezalkine sanje (nadaljevanje zgodbe)

Vezalka je čakala v kozarcu. Ko je Peter rezance dal v juho, je vezalka padla mimo. Vezalka se je prestrašila in Peter se je prestrašil vezalke. Oba sta mislila, da sta Marsovca. Vezalka in Peter sta se skrila v isto omaro. Po dveh minutah je vezalka mislila, da je varno, porinila je vrata od omaro, da so se premaknila. Peter je mislil, da so se vrata sama odprla in od straha zbežal v stran, takrat je pohodil vezalko. Vezalko je zbolelo. In nato se je vezalka zbudila, bila je presrečna, da so bile samo sanje.

Cian Coyle, 4. a

Mentorica: Renata Sužnik

Težave na kolesu

Nekega sončnega dne se je Eva odločila, da bo s kolesom obiskala babico Ano v Kranju. Umila si je zobke, si počesala lase ter se odpravila na pot.

Med vožnjo ni opazila prometnega znaka in se je zaletela vanj. Ko je jokala, jo je opazil fant Adam. Vprašal jo je, če je kaj narobe. Z žalostnim obrazom mu je odgovorila, da se je zaletela v znak. Adam ji je pomagal tako, da ji je pobral kolo, popravil zavore in namestil sprednjo belo luč. Začela sta se pogovarjati in skupaj krenila naprej po cesti.

Redno sta se videvala. Postala sta najboljša prijatelja.

Naja Jagarinec, 4. b

Mentorica: Karmen Plavec

Izgubljeni psiček

Ko sem prišla od babice, sem srečala ob pločniku izgubljenega psička. Odnosila sem ga domov. Dala sem mu hrano in vodo. Odločili smo se, da ga obdržimo. Ime smo mu dali Strela.

Iza Prosenjak, 2. b

Mentorica: Breda Pisar

Zima – opis slike ob nizu neurejenih slik

Tinka se je oblekla v topla oblačila. Iz garaže je vzela sani. Hodila je po hribu navzgor. Spustila se je po hribu.

Juhej, to je zabavno!

Ema Skrt, 2. b

Mentorica: Breda Pisar

Božična zabava

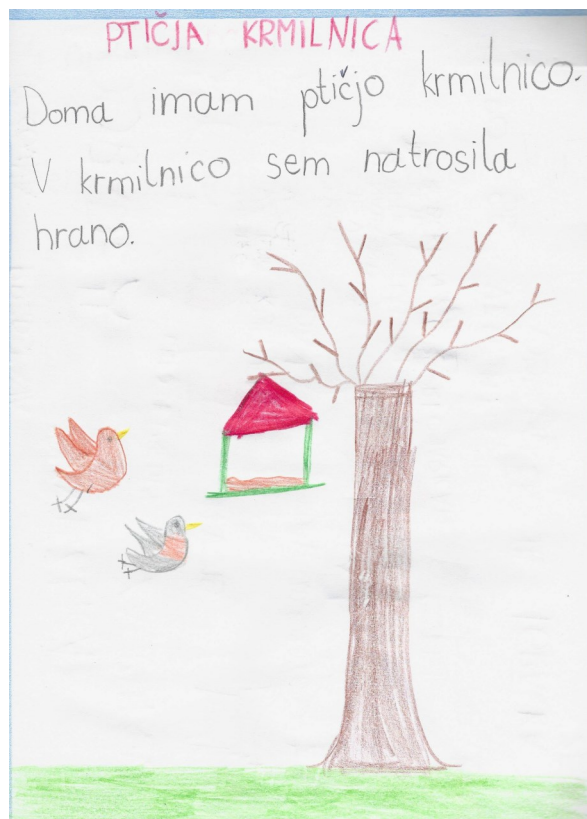
Martina je lesena lutka, ki živi na podstrešju Lukove hiše.

Lukove igrače so se dogovorile, da gredo na božično zabavo. Ker je pot s podstrešja dolga, je Martina vzela lesene sanke. Zapeljala se je po stopnicah, takrat se je pojavil maček Jon. Padla je na roko in zelo jo je bolelo. Jeklen vojak Marko je videl, da je padla, zato ji je prišel pomagat. Pobral je sanke in pomagal Martini vstati. Skupaj sta šla v Lukovo sobo, kjer je zdravnica Dora Martini zavila roko.

Zabava se je začela in vsi so se veselili. Martina pa je v dobri družbi hitro pozabila, da je padla s sank.

Blaž Balažič, 4. a

Mentorica: Renata Sužnik

Anja Srša, 2. a

Novice iz 3. a

Zmaga v igri med dvema ognjema

Učenci 3. a razreda so zmagali v igri med dvema ognjema. Igra je potekala 27. 1. 2026 v dvorani OŠ Mladika. To je bil prvi pokal za 3. a z OŠ Mladika.

Olivia Anžel

Slabe novice v živalskem vrtu

V živalskem vrtu Ptuj je 7. 1. 2026 umrla ribica Zlatka. Njena skrbnica je bila zelo žalostna.

Julija Klemenčič

Maja Bolcar, 8. b

Vesela novica o Čuftku

V soboto 22. 3. 2026 se je skotil mucek Čuftek. Skotil se je pri Koroščevih doma. Družina ga imam rada.

Naja Korošec

Vesela novica iz Ptuja

Na Ptuju se je kačji družini pridružila nova članica. Skotila se je 7. marca, ime ji je Bela. Ima sestro Lili in brata Tineja. Rada se igra.

Maša Herega

Novice iz Ptujskega živalskega vrta

Iz živalskega vrta Ptuj so včeraj zbežale tri opice. Ena opica je splezala na drevo, druga opica je splezala na kletko, tretja opica je bežala in plezala na zgradbe. Oskrbniki so vse opice ujeli in jih vrnili lastnikom.

Jaša Dovnik Seršen

Vesele novice iz porodnišnice Ptuj

Iz porodnišnice Ptuj je prišla zelo vesela novica. Tjaša je dobila dojenčka Oliverja. Teta Leda je zelo vesela, da je dobila nečaka Oliverja.

Leda Verdenik

Podpiraj LOKALNO
— jej BOLJŠE —

Eva Glaser, 8. b

POSVOJITE ŽIVAL-
REŠITE ŽIVLJENJE

Živali v zavetišču
čakajo na toplel
in varen dom.
Zavetišče za živali
Tačka: 040 123 456

Blaž Jeza, 8. b

Mihael premagal Mio v šahu

V četrtek, 5. 3. 2026 dopoldne je Mihael igral šah in premagal Mio. Dosegel je šah-mat tako, da je dal trdnjavo na polje a8, kraljico pa na polje b7. Igra je potekala v šoli.

Mihael Travnikar

Vesela novica iz Nemčije

V Dresdnu je 6. 1. 2026 Staš Planinšek zmagal na tolkalskem tekmovanju. Tekmoval je v veliki dvorani. Dobil je zlato medaljo. V veliki dvorani Dresdna je tekmoval že 4. in vsakokrat dobil zlato medaljo in zlato priznanje. Prvo skladbo je zaigral s prijateljem Galom.

Nejka Planinšek

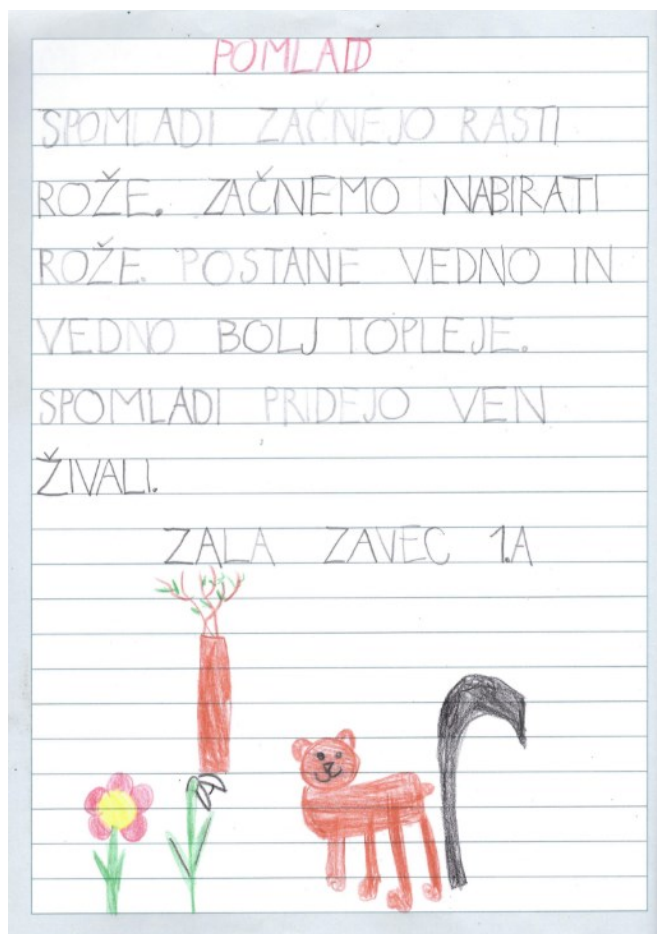
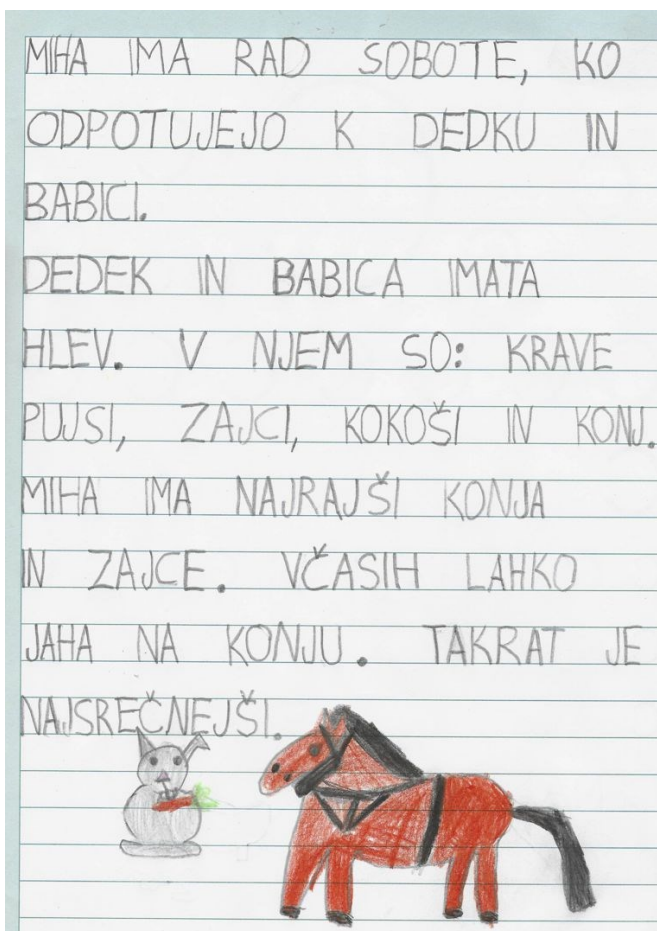
Vesela novica iz Španije!

Mladi Elisej je zmagal svetovni pokal v nogometu, ki je vreden več kot 20 milijonov evrov. Svetovni pokal je potekal 12. januarja v Španiji. Trener kluba je bil navdušen. Nagradil ga je z novimi čevlji Nike, ki si jih je Elisej želel.

Maximilian Golob

Mentorica novic: Nataša Vauda

Mentorica oglasov: Kaja Horvat

Prepis
Karina Frank, 1. b

Knjiga

V knjižnici vse knjige so zbrane
dobile so se na čajanki in samo čakale,
da jih nekdo vzame in prebere.

Moja knjiga se sama odpira
in vsak dan jo moram brati.
V knjigi se skrivajo živali, ljudje, mize, stoli
pa še veliko drugih stvari,
ampak jih ne morem zdaj naštetih,
ker se mi mudi.

Knjiga v sebi črke skriva
in jaz že poznam vse črke abecede,
zato lahko berem vsako noč
in moj besedni zaklad dobiva moč.

Včasih me knjiga vase potegne
in tam vidim različne like in kipe.
Potem pa mama pride
in me vleče ven iz domišljije,
saj že kosilo skuhala je in me
petkrat poklicala je.

Moja mama reče
da moram nalogo narediti,
ampak jaz knjigo berem
in jo pozabim narediti.

Neža Kafel, 6. a

Mentorica: Lidija Verlek

Šola

V šoli zjutraj zvonec zazvoni,
zvezke se odpre in misel zaspi.
Učitelj piše in razlaga, tabli se smeji.
V glavi pa sanje bežijo tja daleč od klopi.
A med smehom, znanjem in malce skrbmi,
ugotovimo,
da šola le sovražnik ni.
Uči nas leteti, čeprav smo še majhni,
da sanje nekoč postanejo resnični koraki.

Naja Jagarinec, 4. b

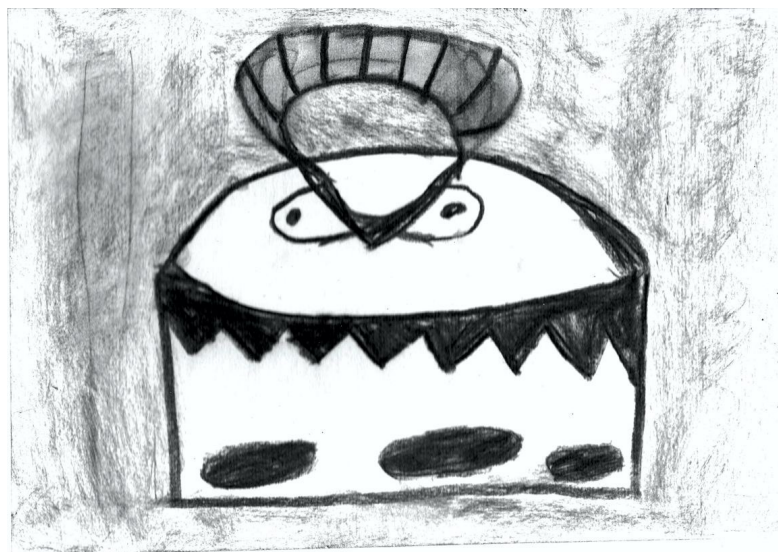
Mentorica: Karmen Plavec

Kreda

Kreda po tabli pušča sledi,
kot misli, ki nočejo stran.
Besede se lovijo med vrsticami,
tišina posluša vsak plan.
Včasih je ura dolga kot dan,
včasih prekratka za vse ideje.
Med smehom in tiho zbranostjo
nastajajo majhne zmage.
Šola ni le prostor in čas,
je vaja za življenje – korak za korakom.

Neli Kokot, 5. b

Mentorica: Nina Meško Godec

Amelia Mataj, 1. b

Vihar

Vihar, vihar,
kam se ti mudi,
ko ptiček prileti,
in se nežno oglasi?

Vihar, vihar,
kam bežiš,
ko me spodbudiš pri letu?

Ko se mi ne da zamahniti -
mi za hrbtom zažvižgaš
in mi pomagaš, da vztrajam.

Aleks Sirc, 5. a

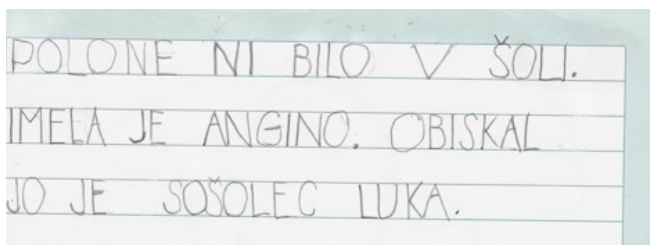
Mentorica: Marta Skrbinšek

Učenje

Vedno se učim in ocene pridobim.
Kaj naj naredim,
če domače naloge ne naredim?
A jaz se učim in učim,
le ocene prave ne pridobim.

Maša Kralj, 5. b

Mentorica: Nina Meško Godec

Prepis

Anja Huzjak, 1. b

Na koncu mesta

Na koncu mesta
živi Valentina
ta lepa in fina
ter Viktorjeva simpatija.

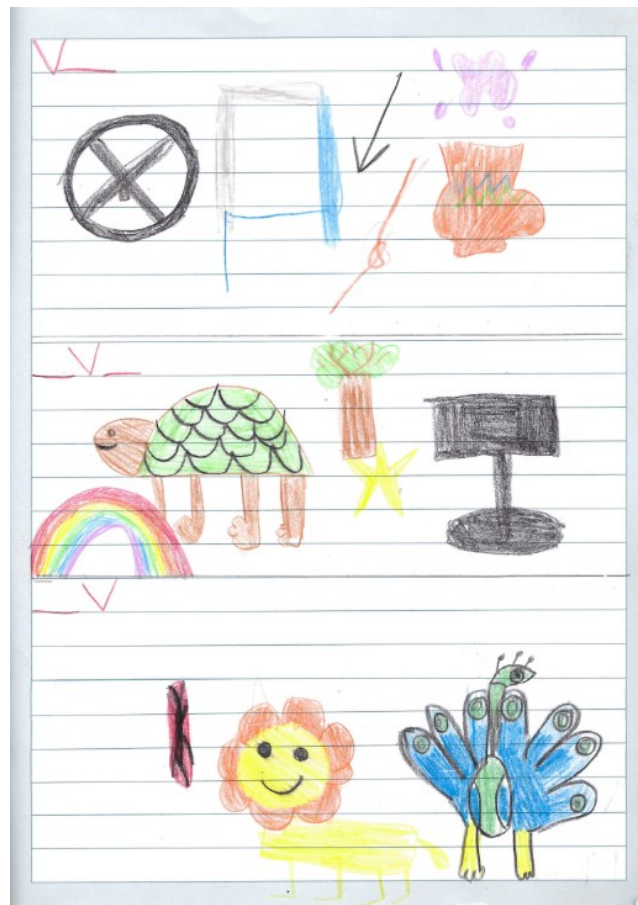
V isto šolo ne hodita,
se pa vidita,
ko se po mestu sprehodita.

Viktor jo pogleda v oči
in se mu zazdi,
da novo prijateljico
lahko dobi.

Bil je dan, ko sta prijateljstvo
zgradila in skupaj
sama iz mesta pobegnila.

Sara Potočnik, 6. b

Mentorica: Kaja Horvat

Zala Zavec, 1. a

CVETEK

Prilj, 4. januar 2026
Lonec o mojem razredu
Moj Razred

V razredu je tiho vedno,
samo da ni "bedno".
Učni sedimo in se učimo,
učiteljico prosimo da naloge ne dobimo.

Lahko, da razvoni roonec,
da tiste ure kmalu bo konec,
Med odmorom vsi norimo,
kato slabe sene dolimo.

Le kamadimo je malo "bedno",
raj učiteljica kriči skoraj vedno,
A to po hišnem redu ni vedno.

Nepravilnih vr silice moče,
ker vsak respiti hoče,
dona pa mama zaradi nepravilnih joče.

Urban Lampel, 8. a

Vihar

Vihar, vihar odnese ti vse,
pazi se ti,
da te ne odnese,
zraven tvojih skrbi.

Močan je zelo,
hiter še bolj,
pazi se ti,
če ne,
te vihar odnese daleč v stran.

Vihar, vihar odnese ti vse,
zraven tebe,
še zvezke in knjige.

Razletijo se misli na vse strani,
v srcu pustijo iskro poguma,
svetlobe in veselja.

Vita Štumberger, 5. a

Mentorica: Marta Skrbinšek

Jada Lia Glaser, 9. b

Vela Črešnik, 2. b

To smo mi

Veste, kdo smo mi?

4. b, ki veliko krat kaj na glas pove.

Živahni in nagajivi,
a vseeno strpni in igrivi.

Dečki pripravijo nam žoge,
da nas ne bolijo preveč noge.

Lan, Luka, Žiga in Filip,
dobro odbijati žogo znajo,
da se z njo Nik, Uroš, Jaka, Bine,
Simon, Max in Lukas
veselo poigrajo.

Deklice učilnico pospravijo
in tablo za pisanje pripravijo.

Reditelje na belo tablo vpišejo
in zraven kaj narišejo.

Lina, Naja, Lara in Stella rade zaplešejo,
da se Sara, Neja, Jasmina in Merjem zasmеjejo.

Včasih zaspani,
ob uri rani,
se usedemo v klopi,
saj šolski zvonec zazvoni.

Karmen Plavec, učiteljica 4. b

Moja pot

Vsak dan zvezek odprem na široko,
misel odplava visoko, globoko.

V besedah iščem svet in glas,
ki mi pokaže pravi čas.

Učenje ni le knjiga in list,
je vprašanje, korak in čist navdih.

Ko znanje v srcu prižge se luč,
vem, da zmorem – danes, jutri, spet in spet.

Neli Kokot, 5. b

Mentorica: Nina Meško Godec

Maša Kosec, 9. b

Manca Muzek, 9. b